

بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در اجتماع بزرگ مردم شهرستان زرنده - 14 اردیبهشت / 1384

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمین و الصلوة و السلام علی سیدنا و نبینا ابی القاسم المصطفی محمد و علی اله الطیبین الأطهرین المنتجبین سیما بقیة الله فی الأرضین.

نام شهر شما و یاد مناقب مردم زرنده را در گزارش های گوناگون و در آنچه از اهل زرنده می شنیدیم، می دانستیم. زرنده و مردم زرنده را همواره به ایمان، به عزم راسخ، به اتحاد کلمه، به صفا و معنویت و به اخلاص و صدق شناخته بودیم. امروز که من در برابر جمع شما مرد و زن باصفا و بااخلاص زرنده قرار دارم، تجسم همه ی آن صفات نیکو و مناقب شهری و منطقه یی را مشاهده می کنم.

یاد زلزله ی زرنده - که بیش از دو ماه از آن می گذرد - برای ما غم انگیز است. مصیبت مردم به وسیله ی یک حادثه ی طبیعی، چیزی نیست که علاقه مندان و ارادتمندان به این مردم را از درد و مصیبت خود برکنار بدارد. اما من ضمن این که از خدای متعال خواسته ام و باز هم متضرعانه می خواهم که مصیبت بزرگ زلزله را برای شما مردم به یک نعمت بزرگ تبدیل کند و به مصیبت دیدگان و خسارت دیدگان، صبر و استقامت مرحمت کند، می خواهم عرض کنم که مصایب و بلاها - که زندگی تاریخی یک ملت هرگز از آن برکنار نمی ماند - کوچکتر از آن است که بتواند در عزم راسخ و تصمیم یک ملت و یک مجموعه ی انسانی در طریق آرمان های بزرگ اثر بگذارد. بنده زرنده را به دوازده هزار رزمنده ی آن در جبهه شناخته ام؛ به جوانان پُرشور آن، به شهدای عالی قدر آن، به خانواده هایی که پشتیبانی جنگ را در طول دوران دفاع مقدس با گرمی و صفا بر عهده گرفته بودند، شناخته ام. زرنده را به فتوح و گشایش و شکوفایی امر تعلیم - چه در بخش حوزه، چه در بخش دانشگاه - به زحمتکشی مردم آن در بخش های معدنی، به وفاداری آنها به دین، به رغبت آنها به نماز جمعه و اجتماع پُرشور آنها در روز جمعه شناخته ام.

در سطح استان، اجتماع مردم در نماز جمعه ی زرنده - طبق گزارش هایی که به بنده داده اند - در رتبه ی اول قرار دارد. حضور آنان در جبهه - رزمندگان آنها، دانش پژوهان آنها، کارگران و زحمتکشان آنها، علما و روحانیون آنها - از لحاظ کم و کیف، در رتبه ی اول قرار داشته است. امروز هم در شهر زرنده و در یکی دو روستای مناطق زلزله زده - که رفتیم به آن جا سر زدیم - شور و علاقه و صفای این مردم مؤمن را مشاهده کردیم.

آنچه از این فرصت و موقعیت می خواهم استفاده کنم، توصیه یی است به شما و توصیه یی است به مسؤولان. توصیه یی به مسؤولان، همان مطلب کلی است که بارها با آنها در میان گذاشته شده است و شما مردم هم در جریان قرار دارید. اگر این توصیه را در محضر مردم عرض می کنیم، برای این است که شما مردم عزیز بدانید که فرهنگ و اعتقاد و برنامه ی مسؤولان در کشور این است؛ بدانید که اهتمام به کار مردم و پیگیری مسائل و مشکلات آنها مهمترین دغدغه ی نظام جمهوری اسلامی است؛ والا جای گفتن به مسؤولان، در ملاقات های کاری با آنهاست. اگر ما گاهی حرفها و نظرات خود یا نظرات آنها را در مجامع مردمی عظیم - مثل امروز - مطرح می کنیم، برای معرفی فضای کاری و فرهنگ کار در جمهوری اسلامی است. بنابراین توصیه یی به مسؤولان، سرعت در تصمیم گیری و عمل است. به من گزارش دادند که با استفاده از تجربه ی زلزله ی فاجعه آمیز بم، کار برای آبادسازی و پاک سازی و فعالیت های عمرانی در شهرستان زرنده بسیار آماده تر است. امروز علاوه بر گزارش های قبلی، گزارش های ریزتری هم در این زمینه به بنده داده شد.

توقعاتی که مردم از مسؤولان دارند، بحق و بجاست. البته کشور امکاناتی دارد. آنچه مسؤولان تصمیم می گیرند و وعده می دهند، با نگاه به امکانات کشور است. در حد امکانات، آنچه می توانند، باید انجام دهند و ان شاء الله انجام می دهند. برنامه های کاری آماده شده و تصمیم های درست در این زمینه گرفته شده است. آن طوری که به من گفتند، در برخی از روستاهای نزدیک زرنده، کار شروع هم شده است. باید هرچه زودتر ان شاء الله تعمیر خانه های آسیب دیده، یا تخریب خانه های غیرقابل اصلاح، و جبران خسارت های زلزله از لحاظ مسکن و جایگاه زندگی و

کسب مردم انجام بگیرد؛ چه در شهر زرنده، چه در روستاها. وظیفه‌ی مسؤولان، پیگیری جدی است. همین صحبت را با دوستان مسؤول می‌کردیم که تصمیم گرفتن نباید ما را راضی کند؛ بلکه دنبال کردن تصمیم‌ها و رسیدن به مقاصد و هدف‌هایی که داریم تا لحظه‌ی آخر، باید همت ما باشد.

من در کرمان این نکته را ابراز کردم، این جا هم عرض می‌کنم؛ اگرچه ماه‌های آخر عمر این دولت است و با انتخابات و آمدن دولت جدید، برخی از مسؤولان در سطح کشور جابه‌جا خواهند شد؛ لیکن دولت کنونی و مسؤولانی که امروز در سطوح ستادی و اجرایی مشغول کارند، باید آنچه را که تصمیم گرفته می‌شود - چه درباره‌ی مناطق زلزله‌زده‌ی زرنده و بم و مناطق دیگر، و چه راجع به مسائل کلی استان - به سرخط اجرا برسانند؛ یعنی دستورالعمل‌های اجرایی آنها را آماده کنند تا اگر مسؤولان بعدی غیر از اینها بودند، وقتی آمدند، بدانند باید کار را دنبال کنند. مسؤولان دولت بعدی هم - هر که هستند؛ چه وزرا، چه رئیس دولت، و همه‌ی آنها - نمی‌دانیم چه کسانی این بار را بردوش خواهند گرفت - باید با جدیت و سرعت این کارها را دنبال کنند؛ این مطالبه‌ی ما از آنهاست. تصمیم کافی نیست؛ باید کار تعقیب شود تا به نقطه‌ی مطلوب برسد و مردم شیرینی کار و کوشش مسؤولان را در کام خود احساس کنند. البته ما هم به توفیق الهی هشیارانه، گذران کار را مراقبت خواهیم کرد؛ ما هم رها نمی‌کنیم؛ در همه‌ی سفرها این طوری است. از مسؤولان پی‌درپی مطالبه می‌کنیم تا کارهایی را که قول داده‌اند و تصمیم گرفته‌اند، ان شاءالله انجام دهند.

اما توصیه‌ی ما به مردم. یک توصیه‌ی اصلی این است که مردم این حوادث تلخ را به عنوان تجربه‌های لاینفک زندگی بشر، وسیله‌ی برای رشد و تعالی و تکامل قرار دهند و هر چه می‌توانند، صبر و استقامت و عدم تزلزل خودشان در پیگیری راه هدایت الهی را در این حوادث تحکیم و تقویت کنند. البته این معنایش این نیست که مردم حقوق مادی خود را نخواهند. اگر ما به مردم می‌گوییم در برابر مصایب صبر کنند، معنای این حرف این نیست که وقتی مصایب را در مقابل خودشان دیدند، منفعل شوند و دست بسته تسلیم مصایب شوند؛ نه، درست بعکس باید عمل کرد. یک وقت مادیون دوران جوانی ما این طور تبلیغ می‌کردند که ادیان الهی مردم محروم و مستضعف و فقیر و طبقات کارگر را به صبر توصیه می‌کنند؛ یعنی حق خودتان را نطلبید. این، تهمت به ادیان الهی است؛ درست عکس این است. ما معتقدیم هر انسانی در سایه‌ی نگاه درست به واقعیت‌های زندگی - چه تلخ و چه شیرین - می‌تواند خودش را به تعالی معنوی برساند؛ می‌تواند در برابر حوادث طبیعی تسلایی برای خود به دست بیاورد؛ این تسلای خیلی مهم است. معنای تسلای قلبی این نیست که اگر انسان حقی در عرصه‌ی بی‌درد، آن را دنبال نکند؛ نه، حق را باید دنبال کند. اما این را هم همه بدانند که هیچ تلخی‌یی در زندگی برای انسان پیش نمی‌آید، مگر این که اگر در برابر آن تلخی برای خدا صبر کند، خدا عوض آن را در زندگی اصلی انسان - که زندگی بعد از عبور از مرز حیات و مرگ است - به او خواهد داد. هیچ کس در محاسبات الهی سرش کلاه نمی‌رود. کسی که برخوردار است، در مقابل عمل صالح یک طور پاداش می‌گیرد؛ کسی که آن برخوردار را در دنیا ندارد، در مقابل همان عمل صالح پاداش بیشتری از خدا می‌گیرد. خدای متعال هیچ رنج و زحمتی را در زندگی انسان بی‌اجر نمی‌گذارد. کسی که از زلزله آسیب می‌بیند، پیش خدا اجر دارد؛ کسی که عزیزان خود را از دست می‌دهد، پیش خدا اجر دارد؛ کسی که سختی‌ها و تلخی‌های زندگی را تحمل می‌کند، پیش خدا اجر دارد. اسلام تأکید می‌کند که انسان باید تلاش کند؛ سختی‌ها و تلخی‌ها را تا حدی که مقدور نیروی بشری است، به شیرینی و کامیابی تبدیل کند؛ یعنی باید کار کرد، تلاش کرد و احقاق حق کرد - اینها به جای خود محفوظ - اما در عین حال تلخی و نامرادی در بخشی از مسائل زندگی انسان، پیش خدای متعال اجر دارد؛ این را ما باید بدانیم.

زلزله‌زدگان، آسیب‌دیدگان، عزیزان دست‌دادگان، آسیب‌دیدگان مالی و خسارت‌دیدگان باید بدانند که در مقابل آنچه از دست می‌دهند، وقتی دل به سمت خدا داشته باشند و پای خدا حساب کنند، خدای متعال به آنها عوض خواهد داد. این طور نیست که خسارت دیده‌ی زلزله‌با کسی که خسارت دیده‌ی زلزله نیست، پیش خدا یکسان باشند؛ نه، خدا به او اجر می‌دهد، که به این نمی‌دهد.

نکته‌ی دوم که اشاره کردیم، این است که همه‌ی مصایب دنیا می‌تواند نردبانی باشد برای پیشرفت یک انسان و

يك ملت. در دوران جنگ و دفاع مقدس، اطراف این کشور را بستند؛ راه های علم و معرفت و فناوری و محصولات مورد نیاز را بر روی ما بستند؛ گلوله ی معمولی و سلاح معمولی به ما ندادند؛ اما ملت ما از این تنگنا و سختی بزرگ برای پیشبرد خود استفاده کرد. امروز دنیا در واهمه ی سلاح اتمی ملت ایران است. ما دنبال سلاح اتمی نیستیم؛ اما ظرفیت و قابلیت ملت ایران به آن جا رسیده است که دنیای مدرن و دنیای دارنده ی سلاح های مخرب و وحشتناک و دارنده ی سلاح اتمی، از ملت ایران، از جوانان ایران و از دانشمندان ایران در واهمه است؛ این خیلی پیشرفت است؛ این پیشرفت را چگونه و از کجا به دست آوردیم؟ ملت ایران توانست از آن تنگناها و سختی ها و مصیبت ها به عنوان نردبانی استفاده کند و خودش را بالا بکشد، و کشاند.

قدرت های استکباری خیال می کنند کلید خوشبختی و بدبختی ملتها دست آنهاست. البته اگر ملتی خودش را رها کند، همین طور است. اگر ملتی عزم و اراده را شعار خود نسازد، همین گونه است؛ کمترین که ملتهای مسلمانی را دیدیم که اراده ی خودشان را به کار نگرفتند؛ لذا زندگی و مرگشان در دست قدرت های بیگانه افتاد تا بر آنها مسلط شوند. اما اگر ملتی عزم و ایمان و اراده ی راسخ خود را به کار بگیرد و هویت و شخصیت خود را بشناسد و آن را قدر بداند، هیچ قدرتی قادر نیست بر او مسلط شود.

آنچه ما اصرار داریم در همه ی مراحل به ملت ایران عرض کنیم، این است که ملت ایران به برکت نگاه به خود توانست قدرت طاغوتی و حکومت فاسد و تا گلو غرق در فساد و وابستگی را سرنگون کند و يك حکومت مردمی برپا سازد. امروز هم که عربده های دشمنان اسلام علیه نظام جمهوری اسلامی و ملت ایران از اکناف بلندگوهای استکباری بلند است، باز ملت ایران می تواند با اعتماد به خود، با ایستادگی، با عزم و اراده ی راسخ و با حفظ همبستگی و اتحاد - که امسال به عنوان يك کار نمادین، سال همبستگی ملی و مشارکت عمومی اعلام شد - هم به ثروت و رفاه مادی برسد؛ هم به پیشرفت علمی برسد؛ هم فناوری های نوری دنیا را تأمین کند؛ هم از لحاظ ایمان و معنویت، چیزی را که دنیای مادی غرب در خلأ آن قرار دارد، برای خود به وجود بیاورد؛ ایمان را برای خودش تأمین کند و معرفت دینی را در خود عمق ببخشد.

امریکایی ها و مستکبران و مسولین بر رژیم ایالات متحده ی امریکا خیال می کنند همه چیز، دست آنهاست؛ اشتباه می کنند. البته عقلا و خردمندان و پخته ترهائیشان می دانند عربده هایی که کشیده می شود، بیجاست؛ اما جاهل هایشان مستانه فریاد می کشند و دنیا را به چالش می طلبند.

ملت ایران راهی را انتخاب کرده و خواهد رفت؛ این راه، راه عزت و علم و ایمان و عزم است. باید دنبال علم بود. بحمدالله شهر شما از لحاظ حوزه و دانشگاه، شهر شکوفایی است. باید دنبال ایمان بود. خوشبختانه شما مردم این شهر و مردم استان کرمان، مردمان مؤمن و دین باورید؛ کسانی هستید که از بن دندان دین خدا و ایمان الهی را قبول کرده اید؛ اگرچه ملت ما در همه ی نقاط این کشور از ایمان به دین اسلام و زلال معارف الهی برخوردارند. از لحاظ کار و عزم و اراده هم بحمدالله ملت ما نشان داده اند، و شما مردم زرنند و مردم استان کرمان هم نشان داده اید که اهل اراده هستید. بخواهید، تصمیم بگیرید و عمل کنید.

یکی از چیزهایی که بسیار مهم است، مقاوم سازی است. زلزله ی بم، ما و مسؤولان کشور را يك بار دیگر به اهمیت مقاوم سازی آگاه کرد. تجربه ی بم برای ما در سرتاسر کشور يك درس عملی شد؛ بعد هم مسأله ی زرنند پیش آمد. همه باید مقاوم سازی را جدی بگیرند؛ هم مسؤولان و هم مردم. توصیه ی به مقاوم سازی، فقط توصیه ی به مسؤولان نیست. طرحی که درباره ی ساختن روستاها، برادران بنیاد مسکن به کمک دولت دارند دنبال می کنند، يك مقاوم سازی عمومی است؛ اما شهرها هم همین طور است. مردم، سازندگان خانه ها، انبوه سازان و همچنین مسؤولان دولتی باید مقاوم سازی را یکی از مسائل اصلی قرار دهند.

کشور ما، کشور زلزله خیزی است. شهرستان زرنند روی دو گسل فعال زلزله قرار دارد. این خطر وجود دارد، اما با این خطر می توان مبارزه کرد. يك وقت بلایی علاج ندارد؛ لیکن این بلا، علاج دارد. علاج، مقاوم سازی و اهمیت دادن به ساخت و ساز است. از قول پیغمبر اکرم (ص) نقل شده است که فرمود: «رحم الله امرءاً عمل عملاً فاتقنه»؛ رحمت خدا بر انسانی که وقتی کاری انجام می دهد، محکم و متقن انجام دهد. پارچه را هم که می بافید، محکم

باشد ؛ کفش هم که می دوزید، محکم باشد ؛ حرف هم که می زنید، محکم بنزید و منطق تان محکم و صحیح باشد ؛ خانه هم که می سازید، محکم بسازید. سهل انگاری در هیچکدام از این کارها پذیرفته نیست. مقاوم سازی را باید بسیار جدی گرفت. مسؤولان، این مسأله را یکی از مسائل اصلی خودشان قرار داده اند.

خدا را سپاسگزاریم که شما مردم را با این نشاط و شور ایمانی در مقابل این حوادث تجهیز کرده است. امروز برای من فرصتی بود تا بیایم آنچه را که درباره ی زرنده دانسته ام و شنیده ام، از نزدیک مشاهده کنم. از محبت های شما مردم، از اجتماعتان، از اظهار لطفی که به بنده شده است - آحاد مردم، مجموعه ی مردم و بعضی از بزرگان - صمیمانه تشکر می کنم و لازم می دانم از زلزله زدگان «راور» هم - که شنیدم در زلزله ی زرنده، مردم بخشی از راور هم آسیب دیده اند - یاد کنم. امیدوارم خداوند همه ی شما را مشمول رحمت خود قرار دهد.

پروردگارا! رحمت و برکات خود را بر این مردم نازل کن. پروردگارا! همه ی مسؤولان را قردان این مردم قرار بده. پروردگارا! این مردم را در پیمودن راه صلاح و نجات و کمال و رسیدن به آرمان های الهی، مورد تأیید خود قرار بده. پروردگارا! قلب مقدس ولی عصر را از همه ی ما و همه ی این مردم راضی و خشنود بگردان. پروردگارا! گذشتگان این مردم - بخصوص کسانی که در حادثه ی تلخ زلزله جان خود را از دست دادند - و همچنین شهدای عزیز و درگذشتگان در راه خدمت از این مردم را مشمول رحمت خود قرار بده و از سوی خودت بر دل های داغداران صبر و تحمل افاضه و مرحمت بفرما.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته